

[Justitsministeren]

det samme sted altid. Det kan vi ikke gøre så forfærdelig meget over for.

En ting kan man dog gøre, og det mener jeg også man bør gøre af humane grunde; hvor der er mulighed for det, bør man give de pågældende chancen for at komme uden for murene – hvis man vel at mærke sikrer sig i enhver henseende, at der ikke kan ske noget, hvis og når det er farlige personer, det drejer sig om – altså en sikret, ledsaget udgang. Så meget mener jeg man kan gøre af humane grunde, og det er jo også blevet gjort. En beslutning herom er truffet fra min side i et konkret tilfælde for vel 1½ eller 2 år siden.

Den tidsbestemthed, som jeg talte om er gældende for de personer, der får fængsel på livstid, har man jo også fundet nødvendig med hensyn til de særlig farlige personer, der idømmes forvaring, og jeg synes i den forbindelse, der kan være grund til at fremhæve, at ændringer i brugen af livstidsstraffe vil kunne føre til ændringer i brugen af forvaring.

Ved en tidligere førstebehandling henviste jeg til, at straffelovrådet behandler spørgsmålet om det strafferetlige sanktionssystem. Siden da har vi haft flere debatter her i tinget om forskellige kriminalpolitiske spørgsmål. Den seneste havde vi for vel en måneds tid siden, og ved den lejlighed redegjorde jeg for straffelovrådets arbejde med kommissoriet: sanktionssystemet. Det var i forbindelse med beslutningsforslaget om afskaffelse af de automatiske prøveløsladelser.

Forud for debatten havde jeg endvidere fremsendt en udtalelse fra straffelovrådet om rådets arbejdsplan. Det fremgår af denne, at straffelovrådet håber at afgive delbetænkning om prøveløsladelse, strafferammer m.v. inden sommerferien i år, så i løbet af kort tid vil vi få straffelovrådets vurdering også af livstidsstraffen.

Vigtige kriminalpolitiske beslutninger bør jo ikke træffes på grundlag af enkeltsager, som har givet anledning til særlig debat i pressen og andre steder. Det er vigtigt, at beslutningerne på dette område træffes på grundlag af mere generelle overvejelser. Det er derfor ikke uden grund, straffelovrådet er blevet bedt om at vurdere problemerne.

Torben Lund (S):

Jeg er meget enig i nogle af de principielle indvendinger, forslagsstillerne har mod livstidsstraffen. Jeg tror, det er rigtigt, at der ikke er nogen som helst generalpræventiv virkning i livstidsstraffen i forhold til en meget langvarig tidsbestemt fængselsstraf. Jeg tror også, det er rigtigt, at livstidsstraffen som sådan giver vanskeligheder med hensyn til resocialiseringen, med hensyn til at forberede en indgang til samfundet igen.

Men når det er sagt, vil jeg også godt sige, at der efter min opfattelse er et behov for, at borgerne kan beskyttes ekstraordinært i særlige tilfælde; og det er en beskyttelse, som vi ikke kan acceptere bliver formindsket. Dermed vil jeg også sige, at vi ikke blot kan acceptere, at vi skulle afskaffe livstidsstraffen. Der findes en gruppe af særligt abnorme forbrydere, der findes en gruppe terrorister, som livstidsstraffen jo også vedrører, som vi absolut ikke kan acceptere uden videre skulle ud i samfundet efter afsoningen af et vist antal år i fængsel.

Derfor er det magtpåliggende for os, at vi får sikret, at denne gruppe af farlige lovovertrædere ikke uden videre har ret til at komme ud i samfundet efter et vist antal års afsoning. Dermed vil jeg egentlig tilslutte mig de bemærkninger, justitsministeren gjorde; hvis man tyr til at afskaffe livstidsstraffen, vil det efter min opfattelse indebære, at vi er nødt til at ændre på reglerne om forvaring eller i hvert fald få etableret en eller anden form for afsoning fra samfundet, der har forvaringslignende karakter.

Men jeg vil også godt sige, at vi vil være meget interesseret i, at man gør en yderligere indsats i behandlingen af disse abnorme forbrydere, sådan at udsigten til, at de pågældende kan komme ud i samfundet igen, ad den vej måske øges.

Så vidt jeg kan se, er der to alternative muligheder: enten må vi for en særlig gruppe af lovovertrædere opretholde livstidsstraffen, eller også må vi ændre på livstidsstraffens form, sådan at den måske får en mere forvaringslignende karakter. Og meningen med det er jo altså, som jeg nævnte før, at sikre borgerne imod denne formentlig meget lille gruppe af meget farlige lovovertrædere.

Jeg kan altså ikke give nogen tilslutning til lovforslaget, som det foreligger, men vi vil gerne gå ind i drøftelser med folketingets